



*Zijn naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn naam van kind tot kind voortgeplant.
Zij zullen in Hem gezegend worden (Ps. 72:17a)*

SAMEN BOUWEN, VOEDSEL UITDELEN, ONTMOETEN EN GOD GROOT MAKEN:

Eén voor één, steen voor steen

Een onvergetelijke belevenis. Zo kan de jongerenreis ook in 2024 weer omschreven worden. Zowel voor de deelnemers en begeleiders als voor de Albanese families en kinderen, heeft het bezoek van de Huizer jeugd alle verschil gemaakt.

‘Er zijn vast wel mensen die het lied *Samen* van Elly & Rikkert kennen. In het refrein klinkt: *Eén voor één, steen voor steen*. Zo wordt het huis gebouwd en zo zijn wij stenen in het huis dat de Heere God bouwt. Dit geeft een mooi beeld van de afgelopen reis naar Albanië,’ laten Gerda en Gerard Broekstra, Anne-Lise Lubbers en Margreet Visser als begeleiders weten. ‘De jongeren waren *samen* als groep op pad en wij mochten hen ook *samen* begeleiden bij het oppakken van het kluswerk en de Vakantiebijbelweek. Dit jaar konden we *samen* ook veel voedselpakketten uitdelen, waardoor veel gezinnen ondersteund konden worden. Het *samen* zijn kwam ook naar voren in de avonden. De dagsluiting was steeds een mooie manier om met elkaar in gesprek te gaan over de Bijbel en het geloof; een goede manier om elkaar beter te leren kennen en ook te bespreken wat je bezighoudt.

Samen kwam ook tot uiting in de kerk die we bezochten. Het blijft bijzonder om, ondanks de taalbarrière, elkaar te ontmoeten in Jezus’ Naam. We hebben als groep en ook *samen* met de Albanese gemeente liederen gezongen om God groot te maken. *Samen* met deze gemeenteleden mochten we door de week heen ook de Vakantiebijbelweek organiseren. Het is mooi om zo *samen* aan het werk te zijn in Gods koninkrijk. *Jezus is de weg, de waarheid en het leven*, was de tekst die centraal stond. We bidden dat de kinderen en tieners dit mogen gaan geloven en mogen blijven geloven.’

‘Hoewel het klussen anders liep, omdat we de geplande klusprojecten niet op konden pakken zoals gedacht, hebben we *samen* besloten om te schilderen op het terrein van het kinderkuis. Het klussen zouden we *samen* met Luli, de plaatselijke klusjesman, doen. Hij vond het erg jammer dat de geplande klus niet doorging, maar nog steeds zet hij zich volop in bij een ander project: het verbouwen van een stal tot woonhuis. Daarover hopen we meer te vertellen in de volgende Nieuwsbrief.



Samen als groep.

Het bezoek aan de gevangenis was erg indrukwekkend. Buiten op de luchtplaats hebben we *samen* gezongen en konden we vertellen over het evangelie en wat Jezus Christus daarin betekent voor ons mensen, wie en waar wij ook zijn. Daarna hebben we gezamenlijk een werkstuk gemaakt, waarbij niet alleen de creativiteit van de gevangenen, maar ook de betekenis van het Kruis naar voren kwam. Steen voor steen bouwen we aan het huis en zo ook aan het huis van de Heer. Daar mochten we deze reis naar Albanië *samen* ons steentje aan bijdragen. Nu zijn we alweer een poosje thuis, maar we vertrouwen erop dat God doorwerkt en dat Hij voor iedereen een plek heeft in Zijn huis.'

Veel meer over de jongerenreis en ook ander nieuws is te lezen via de website en de sociale media van de stichting.



Eén voor één, steen voor steen.

BEZOEK ALBANIË OVERTREFT VERWACHTINGEN:

‘Een ervaring voor het leven die je absoluut niet wilt missen’

We vroegen een aantal deelnemers aan de jongerenreis naar hun ervaringen in Albanië aan de hand van vijf vragen. Hieronder leest u de betekenisvolle antwoorden van Paulien Baan en Timeüs Lubbers, Klarine Honing, Lisa Doorn, Tessa Teeuwissen, Marit Gooijer en Jonathan Lubbers.

****Vooraf had je vast een bepaald idee van hoe het in Albanië zou zijn, hoe de mensen daar in armoede leefden. In hoeverre zijn de verwachtingen die je had heel anders dan je vooraf had bedacht.***

Paulien en Timeüs: ‘Van tevoren hadden wij andere verwachtingen van Albanië en de armoede daar. Het verschil tussen arm en rijk was een stuk groter dan we

hadden verwacht. We kwamen hier vooral achter toen we bij de Roma's voedselpakketten gingen uitdelen. De situatie daar is heel erg... hoe ze daar leven en de toestand van hun huizen die je niet eens huizen kunt noemen. Wat ons wel opviel is dat de mensen daar heel vriendelijk en gastvrij zijn. Als wij voedselpakketten brachten, gaven ze ons allemaal snoep of andere dingen en vroegen ze of we binnen wilden komen. De kinderen



Paulien: ‘De kinderen waren heel lief en gezellig.’



Tessa: 'Het is zo mooi om te zien hoe ze kunnen genieten van de kleine dingen en oprecht kind kunnen zijn.'

waren heel lief en gezellig en waren al blij met een papieren vliegtuigje.'

Klarine: 'Voordat ik naar Albanië ging had ik eigenlijk verwacht dat de armoede een stuk minder zou zijn dan dat ik heb ervaren. De kinderen zagen er niet 'arm' uit (het Albanië Comité verzorgt namelijk de kleding van de kinderen-red). Totdat we bij de gezinnen thuis voedselpakketten gingen bezorgen. Wat een ander beeld krijg je dan... De mensen stralen zoveel liefde uit naar de ander (bijvoorbeeld: ze hebben niks maar toch willen ze van alles geven). Dat is heel mooi om te zien en te ervaren.'

Lisa: 'Toen ik naar Albanië ging wist ik al wel dat er veel armoede is. Ik had alleen wel verwacht dat er mensen naar de supermarkt zouden gaan voor eten. Maar de mensen verbouwen zelf al hun eten! Ook had ik verwacht dat de kinderen iets van speelgoed zouden hebben. Maar het grootste deel heeft helemaal niets.'

Tessa: 'Ik wist al wel dat Albanië best een arm land is, maar ik had het niet verwacht zoals we het hebben gezien. Vooral de ontzettend grote verschillen tussen arm en rijk zijn echt bizar. Het is gewoon niet te beseffen in wat voor omstandigheden sommige mensen en jonge kinderen moeten leven.'

Marit: 'Albanië ging al mijn verwachtingen te boven. Niet alleen als ik kijk naar het land zelf, maar ook als ik kijk naar de leefomstandigheden. Ik wist natuurlijk dat er veel armoede zou zijn, maar ik had niet verwacht dat het zo erg zou zijn. Ik vond veel dingen heel heftig om mee te maken, denk bijvoorbeeld aan kinderen die enorm mager zijn of huizen die in elkaar gezet waren met een aantal planken.'

Jonathan: 'Wat ik te horen kreeg van eerdere deelnemers, daar maakte ik mijn verwachtingen uit op en zo was het ook. Ik heb het heel mooi gehad en veel activiteiten gedaan met de kinderen, maar ook voor de volwassenen mensen hebben we veel kunnen betekenen. Er is veel armoede te zien en dan merk je dat je met een boodschappentas met eten deze mensen heel blij kunt maken.'

***Wat vond je het meest indrukwekkende, het moeilijkste en het grappigste dat je hebt beleefd tijdens de jongerenreis?**

Paulien en Timeüs: 'Wij vonden het meest indrukwekkende de gevangenis. Hoe de mannen erbij liepen, maar ook hoe ze daar leefden. Het buitenverblijf van de gevangenis leek een beetje op de strafkampen uit de Tweede Wereldoorlog. Ook hoe sommige mannen zich gedroegen, was erg schrijnend om te zien. Ook vonden we het uitdelen van de voedselpakketten indrukwekkend, vooral om te zien in welke omstandigheden de mensen leefden. Maar ook omdat je zag waar de kinderen van de Vakantiebijbelweek woonden en dat ze eigenlijk nauwelijks speelgoed hadden. Wat wij het grappigst vonden was de omgang met de kinderen. Ook al spraken we niet dezelfde taal, toch begrepen we elkaar en konden we veel lol met elkaar hebben.'

Klarine: 'Eigenlijk vond ik alles heel indrukwekkend om mee te maken. Het mooiste vond ik toch wel hoe de mensen zo ontzettend blij en dankbaar waren met iets kleins of met voedsel, wat voor velen van ons heel normaal is.'

Lisa: 'Tijdens de reis maak je een hoop mee, maar wat wel echt een indruk heeft achtergelaten op mij is onder andere de gevangenis. Toen we hier samen met de gevangenen tekenden, zag ik hoe hard het leven daar is. De was wordt niet eens voor je gedaan als je familie dat niet voor je regelt. Wat ik ook heel mooi vond om te zien, was hoe iemand een gevangene een knuffel gaf en dat deed die persoon ook echt goed. Dat raakte mij wel.'



Marit: 'Het moeilijkste om mee te maken tijdens de reis vond ik het bezoeken van ons KANS-kindje en de situatie te zien waarin zijn gezin verkeert.'

We zijn tenslotte allemaal zondaars en toch heeft God ons lief. Zo zie ik dat ook met de gevangenen. Zij zijn net als wij een kind van God en samen zijn we één in Christus.'

Tessa: 'Het meest indrukwekkende vond ik hoe blij en gelukkig de kinderen waren ondanks hun thuissituatie. Het is zo mooi om te zien hoe ze kunnen genieten van de kleine dingen en oprecht kind kunnen zijn. Toen we in een van de dorpen voedselpakketten uit gingen delen, waar ook kinderen van de Vakantiebijbelweek woonden, vond ik dat wel echt moeilijk. Toen had ik pas door waar die kinderen vandaan komen, want je merkt het bijna niet aan ze en vergeet het daardoor. Vooral omdat je de kinderen hebt leren kennen en aan ze gehecht bent, kwam het echt binnen.'

Marit: 'Het moeilijkste om mee te maken tijdens de reis vond ik het bezoeken van ons KANS-kindje en de situatie te zien waarin zijn gezin verkeert. De tranen sprongen in mijn ogen toen ik bij hem thuiskwam en ik heel goed besepte dat het leven in de bergdorpen niet makkelijk is. Aan de andere kant liet dit mij wel zien hoe belangrijk het is dat we hem sponsoren en daarbij ook het gezin helpen.'

Jonathan: 'Ik vind het indrukwekkend hoe Anne-Lise zich daar thuisvoelt en hoe de mensen met haar omgaan met respect. Iedereen kent haar. Het leukste vond ik het actieve karakter van de kinderen. Als ze niks te doen hebben, verzinnen ze zelf wel een spelletje en vragen ze of je meedoet. Dat gaat van voetbal tot boter-kaas-en-eieren.'



Timeüs: '... investeren in het kindershuis.'

***Als je € 1000,- mocht besteden om iets te kunnen doen voor het Albanese hulpverleningswerk, waar zou je dan voor kiezen?**

Paulien en Timeüs: 'Wij zouden het investeren in het kindershuis zodat de kinderen nog betere lessen kunnen volgen. Wij merkten aan de kinderen dat ze dat heel graag zouden willen. Vooral de oudere kinderen, die echt al een droombaan in hun hoofd hadden.'

Klarine: 'Ik zou graag iets willen doen voor de jongeren, zodat ze later een mooie werkplek kunnen vinden in Albanië.'

Lisa: 'Ik zou investeren in het opruimen van afval, door bijvoorbeeld meer prullenbakken te laten plaatsen en meer plekken te maken waar je het afval vervolgens heen kan brengen.'

Tessa: 'Tja, wat doe je nou met € 1000,- voor het hulpverleningswerk in Albanië? Eerlijk gezegd zou ik het niet zo goed weten. Het liefst wil je de armoedebestrijding namelijk op een hoger niveau brengen en de armoede op lange termijn oplossen. Maar dat is ontzettend lastig. Ik zou het geld daarom aan Anne-Lise geven. Ik denk dat zij daar wel raad mee weet.'

Marit: 'Ik zou dit geld besteden aan gezondheidszorg voor de mensen in de bergdorpen. Als daar iets gebeurt, is er geen dokter of iets dergelijks in de buurt. Wij kunnen even snel bellen naar de huisarts of met de auto gauw naar het ziekenhuis gaan, als het nodig is. Maar dat kan daar natuurlijk niet. De mensen zijn compleet afhankelijk van hun gezin. Als je geen kinderen hebt, dan sta je er helemaal alleen voor. Dat lijkt mij ontzettend lastig.'

Jonathan: 'Als ik dat mocht, dan zou ik dat aan het comité geven. Er zijn natuurlijk veel meer mensen die vrijwilligerswerk doen in Albanië. Maar door wat ik heb meegemaakt, heb ik het graag over voor het Albanië Comité. Ze kunnen het goed gebruiken als je ziet hoeveel er gedaan wordt voor de mensen en hoeveel spullen er worden uitgedeeld.'

***Als je reclame zou mogen maken voor het werk van Stichting Albanië Comité, wat zou je dan vertellen?**

Paulien en Timeüs: 'Het werk dat ze daar doen is heel mooi. De mensen in Albanië waarderen de hulp heel erg en zijn er ook heel blij mee. Ook hebben ze de hulp hard nodig. Het is ook heel mooi om te zien hoe de mensen van het Albanië Comité alles doen. Je ziet aan ze dat ze het met liefde en blijdschap doen. En dat is zichtbaar voor de kinderen.'

Klarine: 'Dat Stichting Albanië Comité een hele mooie organisatie is. Ze doen ontzettend mooi en goed werk voor de mensen in Albanië en met zoveel liefde.'

Lisa: 'Ik zou vertellen hoe blij de kinderen zijn tijdens de Vakantiebijbelweek en hoe hard alle hulp nodig is om al die voedselpakketten uit te kunnen delen.'

Tessa: 'Ik zou willen zeggen hoe gastvrij en open de mensen daar zijn. Hoe dankbaar ze zijn met alle hulp en dat ze dat ook oprecht laten blijken. Het zijn prachtige mensen en kinderen die we een kans mogen en moeten geven op een beter en mooier leven.'

Marit: 'Ik zou proberen duidelijk te maken hoe slecht het leven daar is en hoe ontzettend belangrijk het



Klarine: 'Stichting Albanië Comité is een hele mooie organisatie. Ze doen ontzettend mooi en goed werk voor de mensen in Albanië en met zoveel liefde.'

is dat we de mensen daar helpen. Alles waar wij om zeuren in Nederland, daar kunnen zij niet eens van dromen om ook te hebben. Wij zijn zo verwend en die mensen hebben letterlijk niks! Laten we omkijken naar de mensen om ons heen en ze steunen waar nodig. Je hoeft niet om de paar jaar meteen de nieuwste telefoon te hebben of elk jaar een hele nieuwe kledingkast. Geef dat geld aan je naasten die het écht nodig hebben.'

Jonathan: 'Het is een stichting die mensen stimuleert om het land te ontwikkelen. Wat je heel veel om je heen ziet is dat de mensen slordig zijn. Daar probeer je verandering in te brengen door kleine puntjes, bijvoorbeeld door kinderen hun knutselsnippers zelf op te laten ruimen in plaats van de snippers te laten liggen.'

***Waarom zouden jonge mensen zoals jij, absoluut de volgende keer mee moeten gaan met de jongerenreis?**

Paulien en Timeüs: 'Het is een kleine moeite en de mensen daar verdienen het. Ook zijn ze heel dankbaar voor onze hulp. Het is een hele mooie ervaring en een levenslange herinnering.'

Klarine: 'Als jij iets wilt betekenen voor een ander, zou ik het zeker aanraden om mee te gaan! Het is echt een hele mooie ervaring voor je hele leven.'

Lisa: 'Het is een hele bijzondere ervaring die je erbij mag hebben. Je kan mensen helpen die zó blij zijn met jouw hulp en dat is echt bijzonder om mee te kunnen maken. En daarbij is het ook supergezellig met elkaar, dus ga zeker mee volgend jaar!'

Tessa: 'Voor alle jongeren die twijfelen om volgend jaar mee te gaan: ga mee! Echt, het is een geweldige ervaring. Je leert ontzettend leuke, nieuwe mensen kennen en het is prachtig en dankbaar werk om te doen. Je ontdekt ook veel meer over de wereld en over hoe goed we het hier in Nederland eigenlijk hebben. Daarnaast ga je naar een prachtig land met een leuke groep jongeren en de leukste begeleiders. Het is een ervaring voor het leven die je absoluut niet wilt missen.'

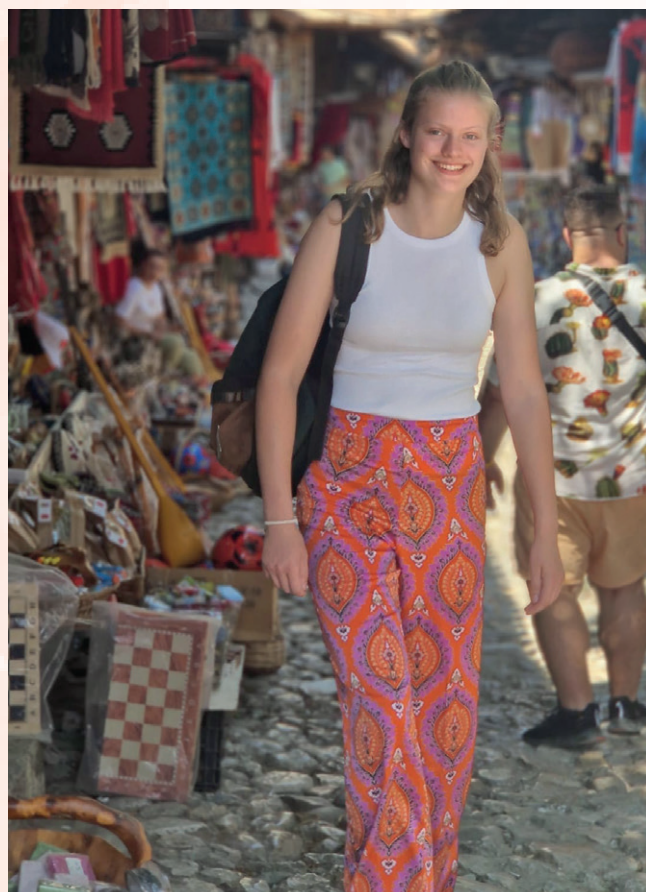
Marit: 'Ik beloof je dat je het heel leuk gaat vinden op deze reis als je meegaat. Je bent tien dagen bezig met het helpen van mensen en daar krijg je heel veel knuffels en dankbaarheid voor terug. Daarnaast is

het supergezellig met de groep en zul je je zeker niet vervelen. Wat wil je nog meer?'

Jonathan: 'Het is heel mooi om het te doen met elkaar. De kinderen bouwen de eerste dag al een band met je op en vragen of je er de volgende dag weer bent. En aan het einde van de tien dagen vragen ze of je volgend jaar weer komt. Je maakt ook veel wandelingen omdat je voedselpakketten mag uitdelen, dus dan zie je ook nog veel natuur en die is erg mooi in Albanië. Dus als er aan mij werd gevraagd: "Kom je volgend jaar weer", dan zei ik ja.'



Jonathan: 'De kinderen bouwen de eerste dag al een band met je op en vragen of je er de volgende dag weer bent.'



Lisa: 'De jongerenreis is een hele bijzondere ervaring die je erbij mag hebben.'

Succesvolle uitzwaaiborrel en talentenveiling

Begin juli werden de deelnemers aan de jongerenreis alvast uitgezwaaid en bemoedigd vanwege hun aanstaande Albanese avontuur tijdens de uitzwaaiborrel en talentenveiling in de Kruiskerk. De zaal zat vol, er was volop plezier en de veiling bracht een mooi bedrag op om mee aan de slag te gaan in Albanië. Natuurlijk ontbraken een hapje en snapje niet tijdens de gezellige avond, maar het draaide allemaal om de talentenveiling die geld in het laatje moest brengen voor het kluswerk en de Vakantiebijbelweek. Veilingmeester Gerard Broekstra leidde de veiling in goede banen en zorgde ervoor dat er flink tegen elkaar opgeboden werd.

De talenten van de jongeren waren dan ook goed bruikbaar voor de aanwezige gasten, zodat er inmiddels of binnenkort genoten kan worden van een gesnoeide haag, een driegangendiner, een oppasmoment voor de kids, een onderhoudsbeurt voor de auto, een zelfgebakken taart, een gepoetste bolide, een schoon huis, een gemaaid grasveld en een uitgelaten hond (niet in de betekenis van onstuimig, maar lekker aan de wandel geweest).



Talenten van de deelnemers aan de jongerenreis werden ingezet om geld op te halen voor een klusproject en de Vakantiebijbelweek in Albanië.



Ruimschoots belangstelling voor de uitzwaaiborrel en talentenveiling.

Buitengewoon geslaagd

De buitengewoon geslaagde avond heeft in totaal € 2785,20 opgebracht, een enorm bedrag dat goed is benut tijdens de werkvakantie van de Huizer jeugd. Vanaf deze plaats nogmaals veel dank aan iedereen die heeft meegeholpen, een gift heeft gegeven en gul heeft geboden.

Er kwam deze avond nog een extra verrassing op de proppen, namelijk een gift van € 569,11 vanuit De Brug die speciaal voor de jongerenreis een collecte had gehouden. Daarnaast verraste de Diaconie van de Protestantse Gemeente Huizen de jongeren met een mooi bedrag van € 1000,- voor het klusproject en € 500,- voor het gevangeniswerk in Albanië.

'We voelen ons gezegend door zoveel betrokkenheid en ervaren hierin Gods leiding,' laten Margreet, Anne-Lise, Gerard en Gerda als dankbare leiding van de jongerenreis weten.

STUDENTEN STICHTING MARA OP BEZOEK:

Hokie Pokie en Tsjoe Tsjoe Wa in Albanië

Afgelopen voorjaar waren vier studenten van Stichting Mara op bezoek in Albanië, om kennis te maken met een aantal projecten van het Albanië Comité. De Amsterdamse stichting bestaat uit een team van enthousiaste studenten, verspreid over zeven studentensteden. Elke studentenstad heeft een eigen

bestuur dat donateurs werft en acties organiseert. Met de opbrengst van deze acties wordt jaarlijks een projectreis gemaakt, met als hoofddoel kennis te maken met lokale stichtingen en te beoordelen waar steun het hardst nodig is. Ter plaatse wordt het budget verdeeld en worden eventuele benodigde

goederen lokaal ingekocht. Dit jaar heeft Stichting Mara onder andere besloten het Albanië Comité te steunen. Vandaar dat Joep, Wouter, Veerle en Maud in mei te gast waren bij Anne-Lise, om het Albanese hulpverleningswerk met eigen ogen te kunnen zien.

Het werd een druk programma voor de vier Amsterdamse studenten. In Tirana werd de Roma-gemeenschap bezocht. Het viertal bracht zakjes chips mee om uit te delen aan de kinderen en had voedselpakketten samengesteld voor de gezinnen.

Hoofd, schouders, knie en teen

Bij de Roma-kerk werd het viertal verwelkomd met applaus. De meeste kinderen die aanwezig waren, wonen bij hun grootouders omdat hun ouders hen daar hebben achtergelaten. De Amsterdamse afvaardiging werd toegezongen met enkele liedjes en de studenten leerden de kinderen op hun beurt het liedje *Hoofd, schouders, knie en teen*. In de barakken, waar de gezinnen wonen, deelden de studenten de voedselpakketten uit.

'Het is altijd een chaos van kinderen als we daar aankomen,' vertelt Anne-Lise. 'De kinderen zijn blij als er bezoek komt, want bezoek betekent eten voor hun familie en een

aai over hun bol of een knuffel. Veel kinderen lopen op blote voeten en zijn smoezelig. Toch lijken ze niet ongelukkig te zijn, want ze stralen blijheid uit.'

Gelukje bij ongelukje

Daags erna bezochten de studenten de Eerste Hulp post in Krrabë. Het viertal had verbandmiddelen aangeschaft, waar de dokter erg blij mee was. Toen Joep vanwege een broodmes een diepe snee in zijn vinger opliep die gehecht moest worden, was een gelukje bij een ongelukje dat hij zich op de juiste plaats bevond. Aansluitend werden enkele families bezocht, voor wie de

jongelui voedselpakketten hadden samengesteld. De vier bezoekers waren erg onder de indruk van de leefomstandigheden van deze families.

Hokie Pokie en Tsjoe Tsjoe Wa

Voor het kinderkuis hadden Joep, Wouter, Veerle en Maud een nieuwe kleurenprinter aangeschaft en een muziekbbox die meteen in gebruik werd genomen. Zo kon er vrolijk gedanst worden op traditionele muziek. Natuurlijk deden de studenten er nog een schepje bovenop met de *Hokie Pokie* en de *Tsjoe Tsjoe Wa*. De kinderen hadden er geweldig veel schik in.

Sommige kinderen spraken enkele woorden Engels, maar ook met handen- en voetenwerk ontstonden er hele gesprekken. Het bezoek aan Albanië vloog om en vol indrukken keerden de vier studenten weer huiswaarts. 'Joep, Wouter, Veerle en Maud, hartelijk dank voor jullie aanwezigheid en gezelligheid,' laat Anne-Lise weten. 'Wij vonden het fijn om jullie wat van onze projecten te laten zien. Wij wensen jullie Gods zegen. Het ga jullie goed en heel veel succes met jullie studie. Nogmaals bedankt voor de printer en de muziekbbox.'



Hokie Pokie en de Tsjoe Tsjoe Wa.

VANAF SEPTEMBER WEER WEKELIJKSE INZAMELING:

Alle kleding welkom bij Albanië Comité

Een verheugend bericht voor de trouwe achterban van het Albanië Comité: vanaf september kan er weer wekelijks kleding ingeleverd worden in plaats van eens per maand. Behalve kinderkleding, is ook kleding voor volwassenen weer welkom. Het bestuur is blij dit goede nieuws te kunnen melden, dat mogelijk is gemaakt dankzij een samenwerkingsverband met Kinderen in Nood in Bussum. Deze stichting ondersteunt -net als het Albanië Comité in Albanië doet- gezinnen, kinderen, ouderen en instellingen in Oekraïne en Oost-Europa die te maken hebben

met barre (leef)omstandigheden. Door samen te werken zijn er meer handen beschikbaar en worden de kosten gedrukt, twee kwesties die het Albanië Comité eerder noodgedwongen deden besluiten de inzameling te reduceren. Zowel voor degenen die kleding in willen leveren voor het goede doel als voor de beide stichtingen, levert de kledinginzameling 2.0 een winst-winst-winst situatie op.

Kinderen in Nood is een stichting met dezelfde doelstelling als het Albanië Comité. Er worden transporten georganiseerd, waarvoor

o.a. schone en hele kleding, voedsel, medische hulpgoederen, speelgoed, beddengoed, EHBO-artikelen en kinderspullen worden ingezameld. Via hun eigen netwerk in Oekraïne en Oost-Europa gaan de hulpgoederen naar degenen die het het hardst nodig hebben.

Kinderkleding apart inleveren

Het bestuur van het Albanië Comité is blij dat dankzij de samenwerking de continuïteit van de kledinginzameling bij het magazijn aan de Fabrieksweg weer terug is. De opzet is dat kleding voor volwassenen linea recta doorgaat

naar Kinderen in Nood. Hierdoor worden voor het Albanië Comité extra transportkosten gedrukt en de vrijwilligers niet te zwaar belast. Voor de Huizer stichting is het voordeliger om (dankzij voortgang van de donaties) dames- en herenkleding in Albanië zelf aan te schaffen, waarmee meteen de lokale economie gesteund wordt. Ingeleverde kinderkleding houdt het Albanië Comité zelf, om gesorteerd mee te geven op transport met andere hulpgoederen. Het is dus zaak kleding voor volwassenen en kleding voor kinderen in gescheiden zakken/dozen in te leveren.

Stukje service

Zoals gezegd is het bestuur van het Albanië Comité blij en dankbaar om de kledinginzameling weer nagenoeg terug te brengen op het oude niveau. Mensen met nog goed bruikbare kleding misten hun vaste loopje naar de Fabrieksweg, wisten niet goed waar ze met hun spullen terechtkonden of moesten er te ver voor weg. Bovendien misten de vrijwilligers de gezelligheid en bedrijvigheid tijdens de inzameling. 'We hebben gemerkt dat de kledinginzameling toch wel de ruggengraat is van onze stichting,' laat het bestuur weten. 'De inzameling terugbrengen van



Ingeleverde kinderkleding houdt het Albanië Comité zelf om uit te delen, kleding voor volwassenen wordt doorgeschoven naar Kinderen in Nood (Foto: Evita Copier).

wekelijks naar maandelijks en dan uitsluitend kinderkleding, is te drastisch gebleken. Dankzij de samenwerking met Kinderen in Nood kunnen we nu de keuze maken een en ander grotendeels terug te draaien. Op deze manier bieden we weer een stukje service aan onze achterban, kunnen we de transportkosten blijven drukken

door alleen kinderkleding te houden en is Kinderen in Nood enorm blij dat ze via ons kleding voor volwassenen krijgen, omdat ze daar een groot afzetgebied voor hebben. Er zijn beslist verdere samenwerkingskansen tussen beide stichtingen in de toekomst,' zo verwacht het bestuur.

Colofon

Stichting Albanië Comité ♥ www.albaniecomite.nl ♥ **tel: 06-82603916 (algemeen telefoonnummer)**

Voorzitter

PeterJan van de Put
tel: 06-18258229
e-mail: voorzitter@albaniecomite.nl

Secretaris

Henriëtte Sijl-La Roi
e-mail: secretaris@albaniecomite.nl

Penningmeester

Bert Boot
tel: 06-30765708
e-mail: penningmeester@albaniecomite.nl

Fondsenwerving

Pieter van der Poel, Dolf Kos en Cees Bout
e-mail: fondsenwerving@albaniecomite.nl

Inzameling goederen

Pieter van der Poel
tel: 06-82603916

Vrijwilligers staan iedere eerste maandagavond van de maand (met uitzondering van feestdagen) van 19.00 tot 20.30 uur klaar om kinderkleding, kleding voor volwassenen, (kinder)attributen, medische hulpmiddelen e.a. in ontvangst te nemen bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2. Kinderkleding dient in aparte zakken/dozen aangeleverd te worden. Kleding voor volwassenen gaat naar de stichting Kinderen in Nood te Bussum.

Giften

Elke gift is welkom op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité



De Stichting Albanië Comité is een algemeen nut beogende instelling en heeft een ANBI-status.

